

[Finansministeren.]

at man kan sige, at den økonomiske Balance som fremvises gennem Tallene og gennem Finansloven, er reel og ikke fiktiv, idet man ikke dækker med Penge, der kommer udefra.

Det er mit Haab, at det skal være muligt at opnaa Enighed om denne Maade at fremskaffe Balance i Statens Finanser paa. Jeg tror, det er den sunde og gode Maade at gøre det paa, og jeg advarer meget imod, at man her i Rigsdagen slutter sig til Ideer, som man nu kan se dukke op hist og her om, at i en vanskelig Situation skal man bare give sig til at laane. Det er ganske vist en let Vej, men det er en Vej, man ofte kommer til at fortryde, det er en Vej, som man maa fraraade, naar man har Ansvar for Økonomien, ikke alene Statens, men ogsaa Landets Økonomi; de to Ting hører jo nøje sammen.

Statens Økonomi hviler og maa hvile paa Borgernes Økonomi, det kan ikke hjælpe at sige, at Staten skal laane, det er Statens Borgere, der senere skal betale Pengene tilbage, der er ingen andre, der gør det. (Afbrydelse). Ja, det ærede Medlem Hr. Krag vil vist gerne tale om Laan i Øjeblikket, men det ærede Medlem maa huske paa, at Laan skal tilbagebetales, og det bliver ikke alene det ærede Medlem Hr. Krag, men ogsaa Statens andre Borgere, der skal være med til at betale Laanet tilbage, naar den Tid kommer — og den kommer jo, hvis da ikke det ærede Medlem Hr. Krag skulde være saa bolshevistisk, at han mener, man ganske roligt kan optage Laan og saa, naar der er gaaet et Aar eller 2, stryge det! Hvis det ærede Medlem vil foreslaa dette, er det ganske vist en betydelig lettere Vej, end den jeg foreslaar.

Jeg mener altsaa, at det, det gælder om, er ikke at gaa udenom Vanskelighederne, men at søge at klare dem, og jeg opfordrer Rigsdagen til i Fællesskab at arbejde paa, at Vanskelighederne kan klares paa en for den danske Befolkning god Maade.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende: a) Forslag til Lov om Ændringer i Lovgivningen om Beskatning til Sogne- og Amtskommuner af faste Ejendomme og b) Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 352 af 7. August 1922 om Beskatning til Staten af faste Ejendomme.

Valgt blev: *Fischer, O. Andersen, Bjer- ring, Bresemann, J. Chr. Jensen, Marinus Sørensen, Jens Jensen, Jørgen Jørgensen (Lejre), Krag, Pinholt, Thorhauge, Vejen, Duborg, A. C. D. Petersen og Fibiger.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Anlæg, Overtagelse og Vedligeholdelse af Gader og Veje i Landkommuner med by- mæssig Bebyggelse.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2714; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 885).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (N. P. Nielsen): Ved dette lille Lovforslags første Behandling blev der fra Flertallets Side udtalt Tilslutning til dets Fremme i den foreliggende Form, men fra anden Side fremkom der visse Betænkeligheder, og man er derfor i det nedsatte Udvalg enedes om nogle Ændringer.

Med Hensyn til Bekendtgørelsesmaa- den ved Indkaldelse til Møde og Syn, som foretages af Kommunalbestyrelsen over private Veje, var det i Lovforslaget foreslaet, at Bekendtgørelse kunde ske i de stedlige Blade. Dette var man fra anden Side betænkelig ved, og ved Ændringsforslag Nr. 1 foreslaas det nu, at Kommunalbestyrelsen tillige kan anvende den i Kommunen sædvanlig benyttede Maade eller ogsaa tilsige ved anbefalet Brev. Der er altsaa flere Muligheder, og det overlades til Kommunalbestyrelsen selv at bestemme, hvilken Maade der skal benyttes. Der har været Enighed om, at der ikke i Loven burde paabydes en ganske bestemt Fremgangsmaade.

Ændringsforslag Nr. 2 tilsigter, at der i Vejvedtægterne optages Bestemmelser om, at der ved Forhandling mellem Kommunalbestyrelserne og Grundejere kan fastsættes adfragsvis Betaling ved større Anlæg og Vedligeholdelsesarbejde vedrørende de private Veje. I de fleste Vejvedtægter er der en Bestemmelse om, at ved større Vej- arbejder kan Kommunen staa i Forskud,